

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

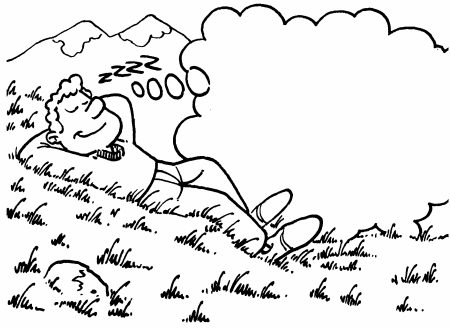

*Do prázdnin vám
přejeme zážitek
svobody,
kdy budete moci
prostě jen být na
tomto světě a těšit se
z jeho krásy...*

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Slovo o. Nika

Milí přátelé, zdravím vás na začátku doby prázdnin a odpočinku. Tedy alespoň pro děti a doufám že i pro mnohé z vás. Je před námi čas, kdy by se měl člověk zastavit, aby nabral nových sil a taky se zamyslet nad tím, kam vlastně směřujeme a jaký je cíl našeho života. Pán Ježíš říká, že přišel proto, abychom měli život věčný, takže nebe je ten cíl, ke kterému bychom měli všichni směřovat. Důležité je přijmout Krista do svého života. „Kdo věří ve mně, má život věčný“.

Nyní bych se chtěl krátce ohlédnout za tím, co je za námi. Po velikonocích přijely děti na Šumšou s veršovanou pohádkou o Šípkové Karkulce. V květnu následoval další výjezd, tentokrát do Vratěnína na Superden, po kterém následovala pouť z Prahy do Jeníkova. I na ni se o víkendu naše děti připojily a rozmnožily tak řady poutníků. Týden poté jsme jeli s dětmi do Litoměřic, kde pro ně bylo připravené zábavné dopoledne. 9. 6. proběhla v Jeníkově a v Lahošti noc kostelů s poměrně velkou účastí. V neděli poté vyrazili cyklopoutníci z Přímětic směrem Jeníkov. Bylo nás 10. Já startoval jako jeden z nich, ale celou cestu jsem nezvládl. Je to kolem 100 km denně, tak jsem se taky občas vezl doprovodným vozidlem, protože nejsem tak trénovaný. V Jeníkově nás čekalo milé přijetí a společné posezení na faře.

Nyní je před námi **pouť k našim patronům sv. Petrovi a Pavlovi v neděli 2. 7. v 10 hodin**. V sobotu 1. 7. od 18 hodin bude na faře táborák pod názvem Setkání s Nazi po 15 letech. Rádi vás uvidíme, buřty si vezměte s sebou. V neděli po mši nás čeká hra pro zvědavé děti „Za jeníkovským pokladem“. Začátek v 11,11 u fary.

V sobotu 1. 7. odjíždí děti na Moravu, kde pro ně začíná tábor na téma Cesta kolem světa. Druhý turnus bude od 15. 7. do 22. 7. pro menší děti na téma Vinnetou.

25. – 30. 7. přijedou do Jeníkova soluňáci. 15. 8. začíná v Olomouci setkání mládeže, tak doufáme, že se účastní i několik našich mládežníků. A v pondělí poté 21. 8. začíná pouť na Velehrad. Po ní proběhne v Jeníkově TYNAF. V září nás čeká pravidelná Moravská pouť **30. 9. Ve 12 hodin** bude v Jeníkově mše svatá a při zpáteční cestě navštívíme kostel v Dubí.

Přeji Vám příjemně prožité léto s prospěchem nejen pro tělo, ale i pro duši a těším se na setkání s vámi.

o. Nik

TYNAF

Milé děti, poslední prázdninový týden se opět můžete těšit na Týden na faře. Letos na téma **Putování Starým zákonem II**. A co vás bude čekat? Různé hry, soutěže, vyrábění a také na závěr výlet. Srdečně zveme!

SUPERDEN na Moravě

V pátek 12.5. jsme jeli s Petrem na Moravu – do Vratěnína. V autobuse jsme měli legraci s párkem – spadl nám na zem a kutálel se dolů. Poté jsme se ve Znojmě potkali s Irčou a jeli jsme asi hodinu do Vratěnína. Ale ztratil se nám baťoh. Petr se pomodlil a baťoh byl tady. Přijeli žandare (policie), kteří ho měli v autě. Potom jsme si na faře dali čaj a šli jsme spát.

Ráno jsme vstali, dali jsme si snídani – chleba se salámem a jedna paní byla tak hodná, že nám přinesla řezy a koláčky. Šli jsme za ní a poděkovali jí. A začal SUPERDEN. Naše skupinka byla rozdělená do dvou týmů. Začali jsme mši svatou a poté jsme chodili po obci, kde jsme plnili různé úkoly a disciplíny. Např. běhání slalomu, chůze po laně, hádání vzdálenosti, přenášení vody... Poté, co byly disciplíny ukončeny, jsme šli na zahradu a opékali si buřty a dali si drobné občerstvení. Tam jsme se domluvili s místními dětmi, že si zahrajeme fotbal. Šli jsme na hřiště a nakonec si jeníkovští neudělali na Moravě ostudu a odešli s výhrou. Po skončení fotbalu k nám na faru přišel David z Vratěnína, který s námi hrál různé hry – vybíjenou a vyvolávanou. Čekali jsme, až padne pátá hodina odpoledne a šli jsme na limonádu do místní hospody. Potom Jessica pomáhala chystat večeři. Po ní jsme udělali frontu na večerní koupání. Pomodlili jsme se večerní modlitbu a šli jsme si lehnout. Poslouchali jsme jako pohádku skutečný příběh, po kterém jsme usnuli.

V neděli jsme vstávali o půl sedmé. Sbalili jsme si věci a šli na mši svatou. Potom jsme nasedli do auta o. Nika a Lenky a jeli jsme na Šumnou, kde nám asi za 10 min jel vlak, tak jsme stihli ještě jít na hřiště. Nastoupili jsme do vlaku a jeli asi půl hodiny do Okříšek, nastoupili jsme do dalšího vlaku do Jihlavy, potom do Havlíčkova Brodu, a potom do Prahy. V Praze jsme měli s Petrem menší prohlídku. Potkali jsme orloj, u sochy sv. Václava jsme se vyfotili, navštívili jsme kostel Panny Marie Zasněžené (pozn. správně Sněžné), a potom jsme šli na nádraží. V Praze se s námi Petr rozloučil a my jsme vyrazili do Ústí, kde jsme přestoupili na vlak do Duchcova, kde se při cestě rozloučili teplečtí. Jeníkovští jeli dál do Duchcova.

Celé tři dny jsme si moc krásně užili, seznámili jsme se s novými dětmi a po dlouhé době jsme viděli Tánu s o. Nikem. Všichni šťastně dorazili domů a těšíme se na další takový víkend.

Perla a Jess

Den dětí v Litoměřicích

Jednoho krásného slunečného dne se vydala parta dětí do Litoměřic. Jeli jsme vlakem a cestu jsme si užili. Nejen proto, že bylo krásné počasí, ale i že jsme byli natěšení. Jelo nás hodně, asi 11. Než jsme se naděli, dorazili jsme na místo. V první řadě jsme se setkali v kapli na mši svaté. Byla to nádhera. Ale to každá mše svatá je nádherná, teda podle mě. Po mši svaté jsme šli na zahradu, a tam jsme se poznali a seznámili. Potom jsme šli soutěžit. Byla to paráda. Po soutěžích jsme měli oběd – párky griloval otec z Liberce. Po obědě jsme hráli hry. Bylo to super. Potom jsme dostali diplomy a vyrazili jsme na cestu domů. A dorazili jsme v pohodě.

Natka

Jak jsme jeli na Šumšou

V pátek 21. dubna byl v Jeníkově adorační den, a pak jsme vyrazili s o. Markem na Moravu. Po dlouhé, ale zábavné cestě jsme dorazili na místo. Na faru do Štítar. Už bylo pozdě, tak jsme se vydali ke spánku. Další den jsme hned po snídani začali nacvičovat. Děti se moc snažily, ze všech sil. Vyznamenala se Perla, která je rozená herečka. Pak přišel i otec Nik, takže jsme hráli i s králem. A jakou jsme hráli pohádku? O Šípkové Karkulce. Měla to být Šípková Růženka, ale protože jsme neměli šaty jiné, než červené, musela být Karkulkou. Přidávám pár vět ze scénky: přání sudiček – Přeji hodně radosti, řehtej se až do kosti! Přeji mnoho krásy, kudrnatý vlasy! Paní Tlaková, nebuďte taková! Součástí scénky byla i reklama na Jeníkov. Při zkoušení jsme se nasmáli, moc nás to bavilo. Scénka se i na pódiu vydařila a po krátkém občerstvení jsme se vrátili zpět do Štítar. Zahráli jsme si pár her a šli spát. V neděli jsme totiž hned po ranní mši svaté a snídani vyrazili zpět domů. Děkujeme všem, kteří se do tohoto víkendu jakkoli zapojili a budeme se těšit na příští rok!

s. k. Irča

Dívčí pěší pouť

V sobotu 6. května jsme jeli do Vranova, abychom v pondělí 8. 5. mohly vyrazit na Dívčí pěší pouť do Kostelního Vydří. V 6:00 jsme se sešly v kostele, dostaly požehnání a vyrazily. Počasí nám přálo, bylo docela hezky. Pout' jsme si užili, bylo nás asi 20. Bylo to moc fajn, dohromady 47 km. Ušli jsme to celé. Potom byla v Kostelním Vydří mše svatá a po ní jsme jeli zpět do Vranova.

Perla

Slůvko pro děti

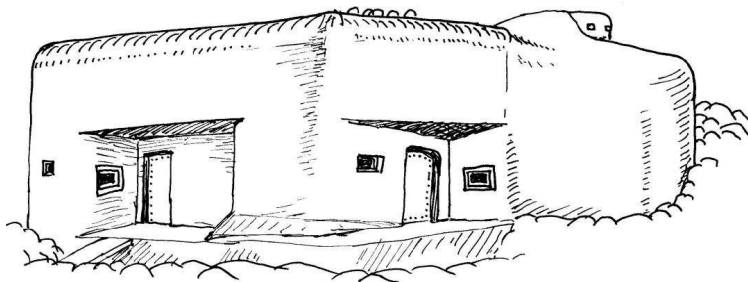
Milé děti! Po roce už opět klepají na dveře prázdniny. Těšíte se? Snad si myslím správně, že ano a moc. Celé dva měsíce volna. Nemusíte chodit do školy, psát úkoly... Na mnohé z vás čeká tábor, výlet s rodiči a spoustu dalšího. Při tom všem nás může čekat nejedno nebezpečí. Hluboká voda, neznámá místa, temný les... Co při takových situacích můžeme dělat? Každý z nás má jednu velkou výhodu. Pán Bůh nám dal anděla strážného, který nás chrání a pomáhá nám na cestě do nebe. A i sám Pán Ježíš je pořád s námi! Když to víme, může pro nás být snažší v těžkých situacích obstát. A pak nezapomeňme za to Pánu Bohu poděkovat! Zkuste se naučit krátkou modlitbu k andělu strážnému. Určitě mu to udělá radost!

Andělíčku můj strážníčku, opatruj mi mou dušičku. Aby vždycky čistá byla, Pánu Bohu se líbila. Duši, tělo opatruj, andělíčku, strážce můj!

Bunkr

Nedávno kdosi uřízl kus bunkru u Vratěnína. Je na to zajímavý pohled. Velký kus betonu, který měl odolat různým útokům a najednou je část odříznuta. Přejde mi to, jako by bunkr byl najednou nahý. Taková tvrdá slupka, tvrdý obal a někomu se

podařilo dostat dovnitř. Některé tento čin možná pohoršuje, mě naopak vedl k rozjímání nad tím, jak se dá při troše snahy takový tvrdý obal překonat. Představil jsem si Pána Ježíše, jak stojí se sbíječkou u našeho srdce a snaží se dostat dovnitř. Vyvrtat alespoň malou díрку, aby k nám mohl proniknout paprsek jeho světla.

Naše srdce jsou totiž často jako ty bunkry. Jsou obaleny vším možným balastem a harampádím a tak jsme uzavřeni pro Boží působení a vnímání Boží lásky. A Pán Bůh hledá různé způsoby jak do našeho srdce proniknout. Je s námi trpělivý a pomalu odstraňuje tu tvrdou slupku.

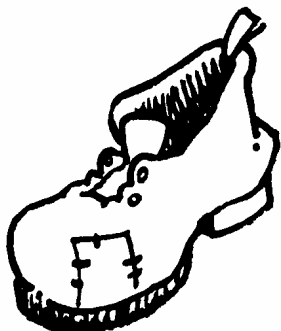
Ještě mě k tomu napadá, že zničený bunkr může být povzbuzením i pro mezilidské vztahy. Často s druhým nemůžeme najít společnou řeč, jedná s námi tvrdě, je těžké se s ním domluvit. Má kolem sebe vystavěnou zeď. Není nutné to s ním vzdávat. Jen je potřeba dostatek trpělivosti, aby ta tvrdá slupka nakonec povolila.

o. Nik

Pěší pout' do Jeníkova, pro poutníky stále nová

Středa 17. 5. Praha 18,30: blížíme se ke katedrále a čeká nás průchod bezpečnostními rámy. Batohy našťestí máme v autě a lidí tu moc není, tak to proběhne rychle. Později nám jeden poutník říká, že když se ho ptali kam jde s tím batohem, vysvětlil jim, že u katedrály mají sraz pěší poutníci. Bezpečnost byla trochu v šoku, proč máme sraz zrovna u katedrály. Po úderu 19 hodiny v 9 lidech obcházíme katedrálu a v modlitbě se zastavujeme na různých místech. Ke konci se přidá ještě jedna poutnice. Po kolečku kolem srdce naší země odcházíme do tělocvičny, kde dnes spíme. Během večerního setkání, při kterém se zamýšlíme nad 11. kapitolou listu Římanům, přijdou ještě dva poutníci.

Čtvrtek 18. 5. 6,45 začíná mše svatá u sv. Karla Boromejského. Po ní odcházíme směr Horoměřice. Ačkoli jdeme už po třinácté, směr z Prahy do Horoměřic stále ještě nemáme v krvi. Naštěstí existuje navigace, která nás vyvedla. Zase poznáváme novou cestu. Poté už pokračujeme tradičně přes Okoř a Budeč do Nelahozevsí. Tam se dozvídáme smutnou zprávu, že pan Štefan, který nás tu každoročně vítal a který byl velkým přítelem všech poutníků, na Velký pátek zemřel. Vždycky jsme se na setkání s ním těšili, nyní se těšíme až ho jednou potkáme v nebi.

Pátek 19. 5. – pan Lazarov nás poprvé nevede do Velvar, naštěstí nás trasu dobře naučil. Kolem skládky, tam ty velké nádrže, to je na ropu, vzadu za dobrého počasí můžeme vidět Bezděz, pak doleva.... Kam teď? Po krátkém zaváhání jsme opět chytli správný směr a dorazili do Velvar. Tam pro nás jedna mladá maminka připravila pohoštění na zahradě.

Po příjemné chvílce pokračujeme do Hospozinku, kde máme před kaplí mši svatou. Po ní odpočíváme a když se vydáme dále, už se těšíme na další odpočinek, tentokrát v lázních Mšené.

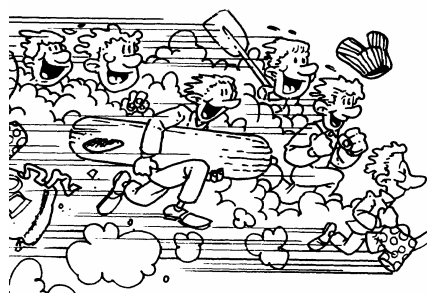
Po 18 hodině přicházíme do Libochovic. Blížíme se k mostu. Dva poutníci z litoměřické diecéze se už připravují, jak nás v této diecézi uvítají, ale jsou zbaveni námahy. Na mostě nás čeká paní Marie z Litoměřic v litoměřickém kroji, v ruce nůši napečených koláčů a chléb a vítá nás. Milé překvapení.

Sobota 20. 5. – díky panu faráři z Libochovic, který pro nás připravil večeři i snídani, odcházíme z Libochovic posílení. Dokonce už je tu i 30 očekávaných poutníků. Akorát neprošli kontrolou na pražském hradě, protože přibyli postupně během večera. Třicet jich sice bude až zítra, ale 25 už jich je, mezi nimi i tři mládežníci z Jeníkova.

Po krátké zastávce v kostele v Klapý se blížíme do Třebenic, kde už na nás čeká otevřený kostel a po pauze jdeme s Pánem Ježíšem do Teplé. Po mši sv. v kapli Navštívení Panny Marie následuje oběd v milé místní rodině, která nás po krátkém odpočinku ještě doprovodí do další vesnice.

Postupně pokračujeme do Kostomlat, kde dnes spíme a kam večer přijedou děti z Jeníkova, které svou živostí poněkud rozhodí poutní klid.

V neděli ráno směřujeme do Křemýže, odkud po zajímavém výkladu o kostele pokračujeme do Jeníkova. Tam naši pouť zakončíme mší svatou a pohoštěním, které nám obětavé ženy připravili. Bohu díky za vše. Na video z letošní poutě se můžete podívat na youtube: <https://youtu.be/CTX58tnH13I>

Po cestě jsme rozjímalí nad listem sv. Pavla Římanům. Text byl velice zajímavý a na jeho základě taky vznikla různá hesla, která jsme si večer sdělili a zvolili heslo dne, které se druhým nejvíce líbilo.

Ve čtvrtek to bylo heslo „Bůh ten lid svůj nezavrhne, i když se mu na čas zvrhne.“ V pátek „Nepřítele zahanbíš, když mu všechno odpustíš“ a v sobotu „Vrchnost je vždy od Boha, i když bývá ubohá“

o. Nik

Co se děje v Zabuřanech?

Noc kostelů v Zabuřanech

V pátek 9. 6. 2017 se již po druhé konala v kostele sv. Šimona a Judy v Zabuřanech Noc kostelů. Kostel byl otevřen od 16,30 hod. a bylo možné jej navštívit a shlédnout výstavu o tom, jak to v Zabuřanech vypadalo dříve a pak také, jak to vlastně celé bylo s kostelem dřív, protože jak jistě mnozí ví, kostel stával o několik desítek metrů jinde, než stojí nyní.

Pro děti byl také připraven doprovodný program. Bylo možné si také prohlídnout interiér kostela a také se dozvědět, k čemu určité věci v kostele slouží.

Hned na úvod nám v kostele zazpíval Krušnohorský sbor a obohatil tak celý program.

Pro návštěvníky kostela byla také připravena ochutnávka mešního vína. Lidé měli příležitost si v kostele zapálit svíčku, do které mohli vložit svoje starosti a potřeby nebo i poděkování a my jsme se pak za to všechno společně modlili k Pánu Bohu.

Kostel byl otevřený do 20,00 hodin a za celý večer jej navštívilo skoro 60 lidí. Na závěr jsme se pak

vydali světelným průvodem do kaple sv. Jana Nepomuckého ve Štěrbíně, kde jsme se společně pomodlili večerní chvály a poděkovali za celý pěkný den.

Těšíme se, že příští rok se přijdete podívat také vy, kteří jste to letos nestihli.

Všimli jste si.....?

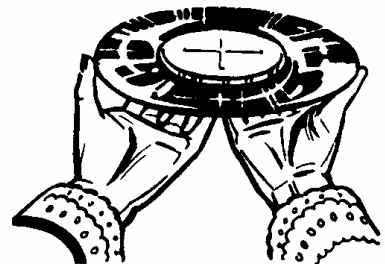
Nevím jak vy, ale mě moc potěšilo, když jsem před časem zajela do Zabuřan a zjistila jsem, že se pracuje na opravě střechy kostela. Když jsem pak přijela na noc kostelů, viděla jsem, že skoro polovina střechy kostela je opravená. Moc mě to potěšilo a proto jsem se rozhodla, že se s vámi o tom podělím. Bohu díky, že se zase podařilo kus dobrého díla a že do kostela už nepoteče voda a lidé nebudou ohrožováni padajícími křidlicemi.

Boží Tělo v Zabuřanech

V pátek 28. 7. 2017 bude ve farním kostele sv. Šimona a Judy v Zabuřanech v 17,00 hodin sloužena mše svatá a po ní pak následuje průvod Božího Těla, kdy půjdeme společně s Pánem Ježíšem na místní hřbitov k přichystanému oltáři a

budeme si vyprošovat Boží požehnání pro naši farnost a všechny, kdo zde žijí.

Všichni jste srdečně zváni.

Dana T.

A NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR

Strč mobil do čaje a máš T-mobile. Strč mobil do vody a máš Vodafone. Rozlom ho na dva kusy a máš Ó dva.

Pokojská: „V kolik hodin si přejete ráno vzbudit, pane?“ „V sedm, ale polibkem,“ zažertoval host. „Dobře, pane, vyřídím to vrátnému!“

O Na ulici potká nula osmičku a povzdychne: „Tahle nová móda s páskem!“ **8**

„Hurvíнку, já jsem byla už jako miminko inteligentní. V devíti měsících jsem běhala.“ „A tomu říkáš inteligentní?“, podiví se Hurvínek, „to já se ještě ve třech nechal nosit.“

Ptá se máma Jeníčka: "Proč krmíš slepice čokoládou?" On odpoví: "Aby mi snesly kindrvajíčka."

Pepíček udělá úkoly a tatínek je zkontroluje. „Tohle máš dobře, tohle taky. Proč je tady moje fotka?“ ptá se tatínek. „Protože učitelka chtěla vidět toho, co mi kontroluje úkoly!“

Žena chce udělat manželovi radost, až se vrátí ze služební cesty, a chystá se připravit řízky. Muž se vrátí, otevře dveře a uvidí tři kopce strouhanky. Přeleze je a vidí manželku, jak strouhá rohlíky. Ptá se jí: „Na co tolik strouhanky?“ „V kuchařce psali: strouháme dva dny staré rohlíky.“

U večere se chlubí Pavlík tatínkovi: „Tati, zbavil jsem babičku zlozvyku, už si nekouše nehty!“ „To jsi hodný kluk, a jak se ti to povedlo?“ „Zakopal jsem jí zuby na zahradě!“

Prázdninový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24. s. k. Irena Ihmová tel. 731043178

Zpravodaj vyšel v červnu 2017 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již osmdesáté třetí) plánujeme jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2017. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabrušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu.

Internet: <http://www.fatym.com>

Neprodejné!